

– Хайде, изкарайте го! И няма да ми карате живи хора!
 Утрепал гаскала, станал и тръгнал. Стоял, колко стоял – двесте месеца. Те казали:

– Трябва да го оженим поне! Ако искате за жената на гаскала.
 Минало време, срещнали се с дявола. Дяволът му рекъл:

– А бе, поне!
 – Кажи, бе, дяволе! Кажи!
 – Хайде да направим една търговия с теб!
 – Каква търговия, бе?
 – Ами каква? Ще вземем една нива. Ще засеем картофи, ще засеем жито. На теб половината, на мен половината.
 – Готово, бе!

Отишъл си и казва на жена си:

– Жено, дяволът иска да правим търговия с него.
 – Каква търговия, бе?
 – Искан да вземем една нива. Да я засеем с картофи, жито, друго. На него половина, на нас половина.
 – Готово, бе, мъжо! Иди да поговориш с него!

И той взел една голяма нива под наем. Засели я с картофи. Картофите станали едри. Извикал той дявола да ги прибират.

– Ела сега да ги разделим!
 – Ааа, не! За теб долното, а за мен горното!
 – Готово, бе! Стига да искаш!

Хванали работници. Отрязали отгоре шумата. Събрали, събрали...

– Хей, режете шумата до земята, да е доволен дяволът!
 И той е там. Събрали шумата. Събрали я на верига. Попът се напълнил с картофи.

Брей! Гледа, гледа – никой не иска шумата. Искан ли някой шумата? Няма кой.

– Е, да еба пона! Излъга ме!
 Той взел картофите, ама две години ли ще взема долното?!
 Взели, засели нивата със зърно. Израснала тая нива.
 Той отишъл.

– Хайде да делим!
 – Лани не взе ли долното?
 – Взел горното, нашият!
 – Ха! Сега аз ще взема долното, ти вземи горното!
 – Готово, бе!